

MẸ TRÙNG DƯƠNG (HỒ ĐẮC THIẾU ANH)

MẸ TRÙNG DƯƠNG

** Hồ Đắc Thiếu Anh*

Chuông vàng gióng lòng biển xa
Sóng sánh sợi vàng sợi bạc
Đôi bờ lở bồi xao xác
Thắm sâu lời mẹ trùng dương

Níu bước thời gian ngân nga
Lòng nghiêng nổi nhớ phong ba
Đêm tha phương trời vời vợi
Mắt cay hạt muối quê nhà

Bóng xuân ấm dậm mây bông
Tượng hình dáng mẹ cong cong
Cúi xuống đời con đón gió
Buộc vào tim con đóa hồng

Biển ôm trăng vàng lòng mẹ
Tình con, cá quẫy tung tăng
Ấu thơ ngọt ngào dấu cát
Choáng say biển mẹ đêm rằm

HỒ ĐẮC THIẾU ANH

Chào chị Thiệu Anh.

Nghe tiếng đọc thơ của chị hoà với những giọt phím dương cầm thánh thót, ngọt lịm làm tôi nhớ Huế thật nhiều...
Tôi chợt xúc cảm vì tiếng 0 nàng Huế xưa nên viết bài thơ như

mì ăn liền và không biết đặt tựa là gì tặng chị...

Một Thoáng Ngu Ngơ (HDTA)

Tình mê muội như dòng Hương chảy mãi
Thơ điên cuồng như sao rụng lung linh
Tiếng ai đó sương trắng mờ ánh nguyệt
Vật tím dài sương phôi lụi xuân tình
Em có phải Huân xưa Trường Tiễn cũ
Chiều bóng nghiêng rộn rã bước em về
Anh đứng đợi nghe rạt rào sóng về
Một Tây Thi chợt chết cõi lòng mê

Em có phải nụ cười môi ngậm chồi
Dáng thẹn thùng nhưng hồn đã trao nhau
Anh đưa tay ôm ghì làm tóc rơi
Nụ hôn mềm em sóng soi ngời đầu...!

Thôi đã lỡ... tóc mây giờ đã bạc
Phận bọt bèo anh nhận kiếp tầm tơ
Viết tặng em những vần cung lạc phím
Bên lạ người chợt thoáng thấy ngu ngơ.

Tặng chị Thiệu Anh.

Chinh Nguyên L19

Sàigòn, Mùa Phật Đản 2009.

Kính anh Chinh Nguyên.

Vợ chồng Thiếu Anh kính mời anh chị thưởng thức chút hương vị quê nhà cho đỡ nhớ về -

Mắt cười trong chén

Uống cạn chén trà

Mắt trôi vào tim

Quảng Nha & Hồ Đắc Thiều Anh